

بسم الله الرحمن الرحيم

ای حوثی‌ها! حساب حقوق و اموال مردم نزد الله سبحانه و تعالی محفوظ است

(ترجمه)

خبر:

عبدالجبار احمد الجرزموزی، وزیر مالیه گروه حوثی، روز شنبه ۱۴ فوریه، در واکنش به انتقادات درباره پرداخت تنها یک ماه حقوق پس از شش ماه توقف، در پستی در پلتفرم «ایکس» نوشت: «جز خدا هیچ چیز نمی‌تواند چیزی را از عدم به وجود آورد». الجرزموزی در این پیام، به گونه‌ای ضمنی کمبود منابع مالی را دلیل این وضعیت عنوان کرده است. (تهامه ۲۴)

تبصره:

بیش از ده سال است که با وجود توقف جنگ، گروه حوثی همچنان از درگیری‌ها به عنوان بهانه‌ای برای محروم کردن مردم و کارمندان از مطالبه حقوق اولیه‌شان استفاده می‌کند؛ حقوقی مانند پرداخت منظم حقوق، تأمین خدمات برق، آب، بهداشت و آموزش. آن‌ها ادعا می‌کنند درآمدهای شان کافی نیست، در حالی که تمام عوارض، مالیات‌ها و هزینه‌های گوناگون را افزایش داده‌اند و کالاهای وارداتی به مناطق تحت کنترل خود را که از مناطق به اصطلاح "مشروعیت" می‌آید، مشمول عوارض گمرکی ۱۰۰ درصدی می‌کنند، درست مانند یک دولت مستقل.

حجم عظیم درآمدهایی که این گروه به دست می‌آورد، حالا نه تنها برای دیگران، بلکه برای پیروان خودشان هم جای سوال و تعجب شده. از درآمدهای مالیات و گمرک بر نفت و گازی که از بیرون می‌آید و به مردم با قیمت جهانی فروخته می‌شود تا درآمدهای مخابراتی که این گروه در شمال و جنوب زیر کنترل دارد. علاوه بر این، درآمدهای بندر حدیده، عوارض نمرپلیت موترها، هزینه‌های خدمات پاک‌کاری، بهسازی، انکشاف شهری، و همینطور درآمدهای ناشی از منابع آبی، محیط زیست، شیلات، معادن، زکات و اوقاف که به شکل غیرقانونی گرفته می‌شود، و چیزهای دیگر هم به این فهرست اضافه می‌گردد.

عوارض گمرکی حوثی‌ها دیگر از کالاهای وارداتی از خارج هم فراتر رفته و حالا برای کالاها و محصولات زراعتی داخلی که میان شهرهای زیر کنترل خود شان جابه‌جا می‌شود، هم مالیات وضع می‌کنند! این کار باعث می‌شود که تاجران این هزینه‌ها را به تمام مصارف تولید و حمل‌ونقل کالاها و محصولات اضافه کنند و آخر سر مردم مجبور به پرداخت قیمت‌های بلندتر می‌شوند.

هر وزارت، اداره یا موسسه‌ای را که نگاه کنی یا نامش را بشنوی، درآمدزا شده، حتی اگر اصل کارش خدمت‌رسانی بوده باشد، و عوارضش هم هر چند وقت یکبار دو چندان می‌شود. حال آن‌که بیشتر این ادارات حالا برای خودشان موتر و محافظ امنیتی دارند تا مردمی را که از پرداخت این عوارض خودداری می‌کنند؛ همین عوارضی که الله سبحانه و تعالی هیچ اجازهای برای‌شان نداده، بازداشت و جریمه کنند. همه فکر و ذکر مسئولین افزایش درآمد هر سال نسبت به سال قبل شده، و معیار موفقیت یک مسئول شده که چقدر پول گیر می‌آورد، نه این‌که چقدر به مردم خدمت رسانده!

مسئولان این گروه وقتی این همه پول و عوارض را می‌گیرند، اصلاً به حال و روز مردم توجه نمی‌کنند که یک نفر چطور با پیامدهای این جنگ بی‌فایده دست و پنجه نرم می‌کند و اینکه مردم در برابر فقر، بیماری و سختی‌های زندگی که کمرشان را خم کرده، صبر پیشه کرده‌اند. تازه، به همین عوارض هم بسنده نکرده‌اند و بعداً عوارض برنامه‌های مذهبی مربوط به خود گروه را هم به آن اضافه کرده‌اند! اینجا واقعاً جای تعجب دارد که آن‌ها برای مردم هیچ عذر و بهانه‌ای نمی‌پذیرند و نمی‌گویند "الله سبحانه و تعالی روزی دهنده است"، بلکه رفتارشان این را می‌رساند که

می‌گویند: "پرداز، وگرنه زندانی‌ات می‌کنیم یا مغازه‌ات را می‌بندیم!" بر کسی پوشیده نیست که بازار آن‌قدر کساد شده که بسیاری از کارخانه‌ها، کارگاه‌ها، رستوران‌ها، دوکان‌ها و کسب و کارها به خاطر کم شدن توان خرید مردم تعطیل شده‌اند.

در آخر، فرق بسیار است میان دولت یا نظامی که مسلمانان و اموال‌شان را منعی برای چپاول و باج‌گیری قرار می‌دهد، با دولت آینده‌ی اسلامی که در آن، سرپرستی و مراقبت از هر یک از افراد امت را وظیفه‌ی خلیفه‌ی مسلمین می‌داند و مردم هم جز آن‌چه الله سبحانه و تعالی واجب کرده، مسئولیتی ندارند. به همین خاطر، بر ما واجب است که برای برپایی چنین حکومتی تلاش کنیم و از هیچ تلاشی دریغ نورزیم. الله متعال می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾

ترجمه: الله حال هیچ قومی را تغییر نمی‌دهد، تا وقتی که آنان حال خود را تغییر دهند.

نویسنده: صادق الصراری – از ولایه یمن

28 شعبان 1447 ه.ق.

16 فبروی 2026 م.

مترجم: حسن سلحشور